

In Herodianum technicum

critica edidit

Petrus Egenolff.

III.

Inter Herodiani scripta qui principem sine dubio obtinebant locum, viginti *περι καθολικῆς προσωδίας* librorum formam primigeniam ita esse amissam, ut in integrum iam non possit restitui, hodie dolemus omnes. quod praeclarum opus quo technicus celeberrimus sexaginta milium vocabulorum accentus constituisse traditur, temporumne malignitate an prava epitomatorum sedulitate interierit nihil refert scire: magna est fortunae habenda gratia, quod non omnis eius vola aut vestigium intercidit. nam praeter libros eorum grammaticorum, quorum doctrina, omnis fere ex Aelii patrisque eius thesauris fluxit, duo manibus tenemus catholicorum compendia, alterum ab Arcadio (sive ut alii malunt Theodosio) quodam, ab Ioanne Alexandrino alterum confectum. his duabus potissimum epitomis adiutus Augustus Lentzius, si non splendorem germani operis excitavit (ut ipsius verbis utar) — hoc enim fieri unquam posse desperandum est — tamen imaginem quasi quandam repraesentavit. rationem enim Herodianeae prosodiae Lentzius exposuit in praefatione grammatici reliquiis praemissa p. XXXV—LXIX, fragmenta collegit emendavit explicavit in volumine primo p. 3—547 ita, ut Ioannis Arcadiique excerptis tanquam certo firmoque fundamento niteretur. qua in restitutione potissimum quantam diligentiam doctrinam sagacitatem ingenii atque felicitatem probaverit vir egregius mecum non ignorant quicumque circa haec studia non leviter tantum versantur. ac tamen quamvis bene de Herodiano meritis sit Lentzius, Herodianeam doctrinam ex parum limpidis fontibus hausisse censendus est. nam *τονικῶν παραγγελμάτων* Arcadiique epitomae quibus usus est editiones ad severae artis cri-

ticae normam regulamque non fuisse comparatas dudum intellectum est a viris doctis, summoque iure Uhlgius in actis conventus philologorum Treverensis p. 169 ut codicibus denuo collatis nova et Arcadii et Ioannis editio pararetur flagitavit. quare nihil acceptius evenire potuit quam quod in eodem codice Hauniensi, ex quo in huius musei volumine XXXV p. 98 ss. et 564 ss. monaducarum et dichronarum vocum lectiones protraxi, utrumque breviarium inveni, alterum p. 1—40 hoc titulo ornatum: *Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τονικῶν παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ*, alterum p. 41—186 med. his verbis praemissis: *πρόλογος, οἶμαι, Θεοδοσίον εἰς τοὺς κανόνας τῆς καθολικῆς προσφῶδιαι τοῦ σοφοῦ Ἡρωδιανοῦ*. ex hoc de quo agitur codice Ioannis summarium una cum Herodiani *περὶ σχημάτων* libro suppositicio (qui inde p. 755 ss. legitur) primus edidit G. Dindorfius (Lipsiae, libraria Weidmannia, 1825). quorum utriusque apographum Blochii eiusdem debebat amicitiae, cuius ex apographo duobus annis ante *περὶ μονήρους λέξεως* librum publici iuris factum esse ab Dindorfio demonstravimus. Arcadii autem *καθολικῆς προσφῶδιαι* epitomam ex codice Parisiensi 2102, libro vilissimo, a. 1816 primus transscripsit Gregorius Georgiades Zalykius Thessalonicensis, cuius apographum ab E. H. Barkero ad G. H. Schaeferum a. 1821 transmissum accurate expressum est in editione principe (Lipsiae, apud Gerardum Fleischerum, 1823). idem Georgiades ex codice Parisiensi 2603 discrepantiam scripturae enotavit. codicis autem Hauniensis varietatem lectionis a Blochio ad editionem Barkerianam enotatam vulgavit G. Dindorfius in *Grammaticorum Graecorum* vol. I. p. 48—70. ex eis quae dixi apparet codicem Hauniensem *τονικῶν παραγγελμάτων* unum esse fontem, Arcadii excerptorum primarium — nam unius Matritensis superatur auctoritate. quo magis mirandum est quod post Blochium ne hanc quidem codicis partem homines docti inspexerunt. nam Mauricius Schmidtus v. cl., qui post Barkerum Dindorfiumque Arcadii librum sic inscriptum edidit: *ἐπιτομὴ τῆς καθολικῆς προσφῶδιαι Ἡρωδιανοῦ* (Ienae 1860) recognovisse epitomatores satis habuit. in quam editionem non nostrum est hoc loco cum C. E. A. Schmidtio Sedinensi acriter invehi [cf. *Philol.* XV 508 ss., *Muetzellii annal.* 1861 p. 321 ss., lib. schol. Sed. a. 1864 p. 2 ss., *Lentzius in annal. phil.* 1865 p. 405 ss.]; neque Lentzium, quod cum Ioannis Arcadiique libellos in unum coagmentaret codicum auctoritatem neglexit, ullo modo vituperaverim. Blochium enim his in scriptis negligentius etiam quam in dichronis monadisque critici munere functum esse ignorabat. itaque

cum Ioannis Dindorfianam, Schmidtianam Arcadii editionem cum codice Hauniensi conferrem, satis largum spicilegium ut facerem mihi contigit. quod spicilegium hoc loco cum lectoribus ita communicabo, ut levioribus omissis eas fere proferam lectiones, quae certas verborum emendationes habere videantur.

P. 3, 6 Dindorf. *δηκριβευκέναι*, quod cave mutes utpote in homine Byzantino — 11 *παροξύνεται* pro *παροξύνει*, itaque ne *προπερισπᾶται* quidem addubitandum erat — 19 vellem Dindorfius adnotasset, a quonam pendere vellet verba quae sunt *περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων; καὶ περὶ πνευμάτων πραγματείαν μὴ γνοίς* propter sententiam adiecit Lentzius; *διδασκαλίαν* post *μορίων* add. cod. — 23 *ἀναγκαῖον*] *ἀνάγκη* δὲ — 24 *μετὰ ταύτας* pro *μετὰ ταῦτα* recte cod. — 5, 32 *εἰ δὲ σύμφωνον ἐπιφέρουτο* rectissime cod. — 34 *ὄξύς*] *ὄξύτονος* — 36 *προπαροξύνονται* (quod etiam Lentzius retinuit)] *παροξύνεται* cod., quod unice rectum. similiter p. 6, 3 *παροξύνεται* a Dindorfio in *προπαροξύνεται* depravatatum est — 6, 4 *προστακτικὸς μέσος* — 5 *ἐπὶ τέλει* — 12 post *βαρεῖαν* *τιθέναι* in margine add. cod. — 14 *ἢ μὲν μέση* — 24 *προπερισπᾶσθη* — 25 *περιεσπᾶθη* — 6, 35 *τούτων*] *τούτου* — 7, 23 *θρηκίλοι δὲ ἀπένευθε νεήλιδες* — 24 *καὶ ἔτι τὸ βῶξ*, *ἐπεὶ καὶ τούτου ἐντελέστερον φασὶ* — 30 *κρηῖς*] *δρηῖς* — *εἰς ὡς μονοσύλλαβα*] *εἰς ὡς μονοσύλλαβα* — 8, 4 *φοινική* — 7 *ὄξύνεται*] *ὄξύτονα* — *ζῶς*] *ζεύς* — 13 *τῶν δὲ περισπωμένων* — 16 *κατὰ ἀποβολὴν* — 18 *καὶ ὁ αἰ τοιούτων* — 20 *βητιᾶς*] *βιτιᾶς* — 21 *οὐκ ἀντίκειται* — 25 *εἰ παρὰ τὸ κλέος* — 33 *τὸ ὄφρυς* — 9, 2 *λήγουσι*] *λήγει* — 8 *φωκέα φωκῆ*] *φακέα φακῆ* — 30 *τῷ μενέλειω*] *τῷ μενέλειω τὸν μενέλειον* — 32 *καὶ τοῦ λαός* *καὶ τοῦ νεός* *ὄξνομένων* — 10, 9 *ὡς πνές*] *ὡς πνεες* — 10 *τοῦ υἱός* *ἑοῖο*] *υἱέος* margo — 14. 15 *αἰ ὑπὲρ δίο συλλαβαί* — 26 *ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πάλιν συνεξῆλθον* — 35 *εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα* — 11, 1 *φωτὶ φωσί*] *φωτὶ φωσί τραῦ τρασί* (sic) — 6 *πᾶσα δοκῆ ἰσοσυλλαβοῦσα* — 9 *τίνων*] *πῶν* — 10 *συμβαρύνει* — 11. 12 verba quae sunt *τίνι καὶ τίσι* — *συνοξύνει τὴν δοκῆν* margo — 12 *Ἐπὶ αἰ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα* (ut 10, 35) — *ἔρωτος*] *ἔρωτι* — 12, 1 *μέμια* — 12 *συλλαβῆ* — 16 *καὶ ταῦτα*] *κάνταῦθα* — 33 *λητῶ* — 36 *συνεμπέπτωσιν* (ut 13, 27) — 13, 9 *χωρὶς τῶν μελλόντων*] *χωρὶς ὧν μέλλομεν* — 11 *πανταπόλης πανταπῶλα* — 22 *σεσημειώται* — 14, 2 *ἐβαρύνθη* — 14 *ἀναπέμψαντα* — 23 *χορεῦον* — 31 *τὰ αἰνεῖα*] *τῶ αἰνεῖα* — 35 *ἄμμος* *δήρω* — 15, 6 *εἰ* om. cod. — 28 *τὸ* om. cod. — 31 *γενικῆ*] *ἐνικῆ* — 16, 7 *Εἰ δὲ εἰς εἰς* — 15 *γενικῆ* ante *ἐνικῆ* inductum in cod. —

32 βαρύνουσι] βαρυνούσι — 33 ὄμηροι ὀμήρων pro ἡμεροι ἡμέρων — 34 περισπῶνται] περισπῶσι — 17, 1 σεσημείωται — 8 πληθυντικὴν γενικὴν ὀμόφωνον — 13 βαρυτόνωσ] βαρύτονον — 18, 6 φησὶ] φασὶ — 10 δαναῶν textus, δαναΐδων margo — 15 ὤπιες θωπῶν] θῆτες θητῶν — 18. 19 τρώες τρώων, δμῶες δμῶων — 25. 26 τοῦτο μὲν γὰρ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν δεσμῶν διὰ τοῦ εἶ — 29 ἅπαντος] ἅπαντες — 19, 2 τρισύλλαβον] τρισυλλάβως — 20, 5 ἀπὸ ὀξύτων μὲν ἤ — 6 εὐθείαι] εὐθειῶν — 17. 18 οἱ βελτίοι καὶ τοῖς βελτίους — 25. 26 περισπῶνται, ἀργυραῖ ἀργυρᾶς διπλαῖ διπλαῖς — 21, 2 Πᾶν ὄημα κοινὸν (deinde ἢ βαρύτονον ἢ περισπῶμενον expuncta sunt) ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται — 3. 4 ἐν μὲν προστακτικοῖς μονοσυλλάβοις — 15 σὲ γὰρ φη Dindorfius non intellexit; est enim Anacreonteum: cf. Apollon. de adv. 543, 10 sq. Bekker = 133, 5 ss. Schneider et de constr. III 15 p. 238, 20 ss. itaque nō Lentzium quidem I 431, 8 ss. hunc locum recte tractavit: cf. Bergk Anacr. fr. 41 — 23 καὶ τὰ ὄμοια. τὰ δὲ πάλιν τούτων ἢ — 32 εἴγουν μέλλοντος εἰ ἦσαν — 22, 22 post δεδ lac. quinque fere litterarum — 24 post παθ lac. sex fere litterarum; itaque δέγμενος et παθητικοῦ recte suppleta sunt — 31 post ὄμως lac. novem fere litt. — 23, 5 post ἕ lac. quattuordecim litt. — 6 post ἀπὸ lac. tredecim litt. pro τέλους, quod supplevit Blochius — 8 post τόνον lac. novem litt. — 11 post ἀρχόμενα lac. novem litt. — 12 post τὰ lac. septem octove litt. — 13 αἶ] οἶ — ἐπωμεν] εἴπομεν, post quod verbum lac. septem litt. — 15 post οὐ lac. decem fere litt., quam Blochius ἀποφάσεως voce apte explevit — 16 post δ lac. septem litt., quam Blochius λυθεῖσαι, Lentzium διαλυθεῖσαι participio aptius explevit — 18 post συνηρημένη lac. quattuor litt., quam fortasse μόνους inserto expleveris — 28 post πτώσεως lac. decem fere litt. — 33 post περισπωμένη lac. novem vel decem litt. — 24, 1 εὐθεία γὰρ τούτου δυῖκ ἢ οὐκ ἔστι — post μία lac. novem fere litt. — 2 ἐγκλινομένησ] ἐγκλίνεται, itaque cadit Lentzii lacunae supplementum — 9 post ὀρθοτο lac. sex fere litt. — 11 post ἵππους lac. septem litt. — 16 post περισπᾶσθαι lac. duarum litt., deinde additur ὥσπερ, cui respondet quod sequitur οὕτως — 18 post σφὲν lac. septem litt. — ἀμοιβῆ] ἀμοιβῆ — 20 post ἐκτείνεται lac. tredecim fere litt. — 23 post βαρύνονται lac. quattuordecim litt. — 25 post ἀριθμούς lac. sex litt. — 28 ἐκτεταμέναι] ἐπεκταμέναι = ἐπεκτεταμέναι — 31 post οἶ lac. quinque litt. — 25, 1 ἄρθρω] ἀρσενικῶ, quod etiam Lentzium coniectura assecutus est — 8. 9 ἀλλ' οὗτο σπάνιον τοῦ ὄλον καὶ θέστηκε κανόνες. deinde nova sectio incipit ab his verbis: Ἡ

ὁ δὲ να (sic); etiam 15 ab his verbis: ἡ μὲν οὖν τῶν ἐνικῶν κτῆ. — 10 προπερισπᾶται re vera inest in cod. — 34 ὄξυνομένη — 26, 2 post ἄρσενικήν nullum lacunae indicium in cod. — 17 ἀναστρέψης — 22 περικείμενον rectissime cod. — 27, 12 insanum est, quod Lentzius quoque in textum recepit, προσηγοικοῦ; προηγουμένον rectissime cod. — 24 μεσοσυλλαβῆ (= μεσοσυλλαβῆ); σαι enim expunctum est — 30 τὸ ἰ — 33 συμπίπτουσιν — 35 ὡσιν — 28, 4 κακῶν ἔξ — 29, 4 ὄξύτονον] ὄξύνεται — 5 παχύτατα] ταχύτατα — 12 τοιοῦτός — 14 χωρὶς τοῦ ἰ — 15 πρὸ ὀλίγον — 21 προσγραφόμενον — 26 post ναίονσι lac. decem fere litt. — 30, 24 περισπωμένως — 31, 21 τὸ ὡς σημαῖνον τὸ ὡς — 25 τὸν δὲ recte cod. — 28. 29 φίλησα — 30 τρῶες — 33 εἰ — 33, 3 χωρὶς εἰ μὴ πρὸ τοῦ δ εἶη ἔν τι τῶν μέσων — 4 καιρηθῆ — 25. 26 παραγόμενα] παραληγόμενα (ut Lentzius tacite correxit) cod. — 34, 17 ἔχει — 35, 13 τροπῆ] τροπὴν ἔχει — 21 ὀρθοτονοῦμένον] ὄξυτονοῦμένου (quod Lentzius coniecit) cod. — 27 γινόμενα — 28. 29 ἔχει τὸν τόνον cod. — 34 παρὰ βαρύτονον τὸ ὄρα (ut 32. 33 ὄρασι, ὄρασιν) — 36, 5 ὄξύτονον] ὄξυρόμενον — 37, 31 διὰν (sic, = ὑτ' ἄν) — 21 σημαῖνον τὸ ἀπαξ ἀπλῶς textus, (σημαῖνον τὸ ἀπαξἀπλῶς margo — 38, 1. 2 Τὰ εἰς δὸν πάντα ὄξύνεται — 4. 5 Τὰ εἰς ὃν λήγοντα πρὸ τοῦ ὀ τὸ ἰ ἔχοντα βαρύνεται, ἔγγιον, πόρριον — 6 et 8 παρὰ πρόθεσιν — 23 ἔγκυτι — 25. 26 καὶ τὰ εἰς δις δισύλλαβα τὸ ἰ παραληγόμενα ὄξύνεται — 32 Τὰ εἰς εὐς ἀπὸ προθέσεως παραχθέντα — 39, 6 γινόμενα — 29 Περὶ συνδέσμου — 33 ἄρα — 40, 1 ἔχων] ἔχει — 20 ἐμπλην — 24 ἔσων — 29 τὸν δὲ οὖν εἵπομεν — 31 οὐκ οἶν — 41, 1 πλεονάσει — 15 περισπᾶσι] περισπᾶται — 21 διαζευκτικῆς οὖν οὔσης τῆς τάξεως τῶν διαπορητικῶν — 26 ἐναρίζου — 28 διαζευκτικὴ γὰρ ἡ φράσις μετὰ διαπορήσεως — 42, 5 ἡέ τι (ut deinceps semper ἡέ et ἡ) — 9 τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθδ — 14 ἡ μάλα — 21 Ὅτε παραπληροῦ μετὰ τοῦτο πνευματικὸς ὄξύνεται rectissime cod. —

Arcadius p. 1, 3 Schmidt. πραγματίας — 12 καὶ ante δυσέριχτον om. cod. — 2, 1 ἐπὶ πολλοῖς — 4 συναγόμενον δὲ — 3, 3 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντα etiam cod. — 11 τὴν τάξιν τῶν στοιχείων — 17 Τὸ δὲ ἔννατον — 4, 9 Τὸ τεσσαρακαὶδέκατον περιέχει πᾶν μονοσύλλαβον ὄνομα — 11 ἰε (ut 14 ις, 16 ιζ, 18 ιη, ιθ) — 5, 1 ἔκκοσιν — 2 παραδίδωται (= παραδίδοται) — 4 περὶ διαστολῶν — 12 ἐπενχόμενοι — 14 καὶ ὅσα τοιαῦτα. —

Ante initium operis post verba quae sunt τὸν ἀριθμὸν τῶν

βιβλίων cod. nihil habet nisi haec a linea: *περὶ τῶν εἰς ἦ βίβλιον* (sic) *ἄ· εἰς ἀν·*:

6, 5 *δωρεάν*] *δωρεάν* — 8 *ἐρμόπαν αἰνοῦσαν* — 10 lemma praefixum est hoc: *εἰς ἦν* — 17 *ἄδῆν* — 7, 7 *τὸ ἀντὶ Ἑλλῆν* om. cod. — 11 *δὲ* om. cod. — *ἄδῆν* cod., idem *ἀπτήν* pro *ἀττήν* — 19 *οἶον* abest ab cod. — 8, 1 *οἶον* om. cod. — 8 *παρὰλήγονται* pro *παρὰλήγοντα* — 9 *οἶον* om. cod. — 13 *χρυσώκαν* — 18 *οἶον* om. cod., qui statim *Στείβων* pro *Στίβων* praebet — 9, 5 *οἶον* om. cod. — 6 *ὀξύνεται* — 8 *καὶ* om. cod. — 10, 11 *ὀξύνονται δὲ τὰ διὰ τοῦ ὀ κλιόμενα* — 16 *ἄγκυλος* — 10, 1 *ὀξύνεται δὲ τὰ διὰ τοῦ ὀ μόνου κλιόμενα* cod.; itaque quid sibi velit Schmidti adnotatio non intellego — 4 *τῷ ὀ ἢ τῷ ἄ* — 14, 15 *τὸ δὲ ἐπὶ ἔθρους φυλάττει τὸ ὦν ἐν ταῖς πλαγίαις* — 11, 2 *ὑπάργχη* — 4 *Πυριφλεγέθουτος* om. cod. — 7 *φυλάττων* — 10 *Δίκων* om. cod., id quod ex Schmidti adnotatione non plane perspicitur — 21 *βαρύνονται. οὐδὲ γὰρ* — 12, 3, 4 *ὀξύνεται* — 9, 10 *τοπικά ἔσαν, εἰ ἐπὶ κωροῦ λαμβάνοιτο ἢ ἔχει* — 16 *διὰ ἦν ὀξύνεται* — 13, 2 *τέλους οὐσης διὰ τοῦ ὀ* — 7 *κακοδαίμων* om. cod. — 10 *μένων* — 14, 1 *πέπων τὸ πεπω, πεπών τὸ περιεκτικόν* — 4 *κλιόμενα*] *κλίνεται* — 11 *τῆρω. τὸ οἶρων* — 14, 15 *εἰ μὴ ἔθρικά ἢ περιεκτικά εἶη* — 16 *Ὀλοσσών*] *λοδών* — 19 *εἰ δὲ τοι* — 15, 1 *ἀναδέξατο* — *Κράτων*] *κρώτων* (nihil aliud) — 2, 3 *ἄ ἴστων* (sic) cod. — 9 *ὀξύνονται* — 15, 10 *ἄλεκτρονών. γηρονών. κερκυνών. ἀμφικτυών* — 12 *Ἰεροφῶν* abest ab codice — 13 *καὶ κατῶν* (nihil amplius) cod. — 20 *τοῦ ἦν κλινομένοιο περισπάσθαι* cod. — 16, 2 *τοῦ* inest in codice — 5, 6 *μήγων γλήγων* (sic) *βαρύνονται ὡς φυλάττοντα τὸ ὦ μέγα* — 18 *τέλους ὦ ἢ ἔνοιας* (sic) *συνθέσεως· ἔλαιών. μηδεών* — 19 *Ἀσκάλων*] *ἀγκάλων* — 17, 3 *ἴππ' ἄλεκτρονών* — 10, 11 *Αἰ εἰς ὦν λήγουσαι δισύλλαβοι μετοχαὶ ὀξυνοόμενα καὶ ὀνόματα* — 19 *Τὰ διὰ τοῦ ὦν ἀρσενικά δισύλλαβα παρὰληγόμενα βραχεῖ βαρύνεται* — 18, 5, 6 *ἀρετιάν ποσειδάων* — 15 *βιβλίον δεύτερον* (sic) cum titulo antecedenti rubro scripta sunt — 17 *χωρὶς εἰ μὴ* — 21 *βλεφαροπάξ* codex et ipse praebet — *λιτροβασιάξ* — 20 pro *ὀξύνεται* in codice leguntur haec: *ἢ ἀπὸ τοῦ σφάξ ὀξυτόνου* — 22 *ὡς ἔθρικός* — 19, 4 *ἀλλώπηξ* — 6 *κυμοπλήξ* — 6, 7 *τὸ δὲ ὕσπληξ* — 12 *τὸ δὲ Ἰηροδίωξ καὶ αἰγοδιώξ* — 15 codex nihil praebet nisi haec: *τὰ εἰς ἀρ·* — 16 *εἶτε ἀρσενικά εἶτε θηλικὰ εἶτε οὐδέτερα* — 18 *κέλωρ*] *κάλλωρ* — 19 *οἶον* om. cod. — 20, 2, 3 *καμπτήρ. ἔλατήρ. ἔξαντήρ* (*v* in ras.). *ἔξαντήρ δὲ κύριον, ὡσπερ τὸ ἀμιάτηρ* — 4 *εἶπεν* — 10

Ἀντίβηρ — 20 ὡς ἀπὸ μονοσυλλάβων — 21, 4 οἶον om. cod. — 6 τὸ ἀποπιτύρισμα τῆς κεφαλῆς — 8 περὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ (omisso πολυ-συλλάβων) — 11 πελακᾶς — 20 ἀκρηβᾶς — ad 22, 1 Schmidtius falsissima prodidit: ‘ἀπὸ L, qui εἶη non habent.’ immo haec iusunt in codice: εἰ μὴ ἐπὶ σκώματος (sic) εἶη — 22, 2 ὥσπερ ἔχει — 7 συναλειμμένα — 8 τὸ μέντοι Θεωδᾶς περισπᾶται ὡς ὑποκοριστικόν· ταῦτα γὰρ περισπᾶται. μητρῶς. Schmidtius: ‘ὡς abest L’ — 10 τὸ] τι — 11 ἀλίφας — 13 Τὰ εἰς $\bar{\lambda}\alpha\varsigma$ — 14. 15 τὸ μέντοι ἰλᾶς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἰλέας — 23, 2. 3 σεσημείωται τὸ ἰμάς (δὲ et ὀξινόμενον omissis) cod. — 7 ἐπὶ σκώματος τάσσεται] ἐπιτάσσεται — 16 τὴν τῶν ἀπλῶν ἐφύλαξαν τόνον (τάσιν?) — 18 συνεσταλμένον — 24, 2 συστέλλοντα etiam cod. — 5 Περὶ τῶν εἰς $\bar{\eta}\varsigma$ ληρότων βιβλίον $\bar{\Gamma}$ — 12 καὶ ζαῆς — 14 βαρύνεται· λέβης. κέβης. κάβης (omisso χάβης). θύβης — 18 συναλείπεται — 19 βραχεία παραλήγει (ei corr. ex oi) καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο. καὶ τὰ μὲν — 25, 3 ἀπὸ τῆς γῆς — 8 ἄδης] ἔδης — 10 περισπάσθη — 13 εἶτι om. cod. — 14. 15 τὸ δεσπότης θηλυκόν] δεσποῖς τὸ θηλυκόν — 19 ὡς inest in cod., qui v. 18 πηλώτιον exhibet — 23 ἱμβικοῦ — 26, 4 ζαχρῆς] ζαχρῆς — 14 δὲ om. cod. — 15 λιγῆρης — 19 γύνης] γύνης — 23 μὲν inest etiam in cod. — 27, 5. 6 βαρύνονται — 9 δυσώδης] εὐώδης — 13 ὀζόλης — 14 ἀκλινής etiam cod. — 15 τὴν γενικὴν ἔχει] ἔχον τὴν γενικὴν — 17 τὸ δὲ ἐπίθετον τὸ Θεοφανῆς — 19. 20 τευχιστῆς — 28, 2 ὁ καλίμχος — 3 ἄπλᾶ om. cod. — 11 βαρύνεται om. cod., et est supervacaneum — 12 ἐλάτης cod. — 23 καὶ et ὀξύνονται om. cod. — 29, 8 εἶοι — 11 nullum lacunae indicium in cod. — 16 εἰς habet cod. — 18 τριπῆγυς. τετραπῆγυς — 19 τάξιν] τάσιν — 30, 3 ἀδροτῆς] ἀδυτῆς — 8. 9 codex exhibet haec: τὰ εἰς $\bar{\iota}\varsigma$ συνεσταλμένον ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ κοινὰ βαρύνεται — 21 ἢ τοῦ Τυνδάρεω om. etiam cod. — 31, 3 γινόμενον etiam cod. — 13 σημειωτέον τὸ κολλαβίς — 15 σφραγίς — 32, 1 καὶ ante κρόθις om. cod. — 2 κρᾶθις, non κράθις — 5 τὸ μὲν δὲ ταμίθις καὶ μαινούθις καὶ τερενούθις — 7 ὀξύνονται — 8 a verbis quae sunt ἔπι καὶ τὰ τρισύλλαβι novae sectio incipit in cod. — 9 παλλακίς, non παλακίς cod. — 15 εἶδος ἄνθους ὄν cod., qui v. 14 κλίνεται superscripsit — 33, 1 ἦ cod. exhibet — 6 μάλβυθις — 7 μελλόγαμος μακρὸν τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχει — 8 ἦλις καὶ ἴλις — 11 μὲν inest in cod. — 15 πενταλίς] πριυαλίς — 20 πτόμα — 34, 14 Τὰ εἰς $\bar{\nu}\varsigma$ διβράχεια προσηγορικὰ ὀξύνεται — 15 παραλήγοντα — 17 σπάνις δὲ — 35, 1 παραλήγοντα — 9 ἐπὲρ δίο συλλαβᾶς] ὑπερδισύλλαβα — 11. 12 βαρύνονται — 36, 2 ἔλις

— 3 μή ἔχοντα ἔννοιαν — 4. 5 αἰθιοπὶς δροπὶς — 18 ἑπερδισύλλαβα — 21 ἐν τῇ τρίτῃ E ἔχοντα — 24. 25 Κελένδερις] κέλερις cod., corr. Dindorfius in thesaur. IV p. 1420 C — 37, 3 Θάμυρις] θάμυρις — 10 a verbis quae sunt τὰ μέντοι παρώνυμα nova sectio incipit in cod. — 11 θῦπος — 13 τὸ om. cod. — 38, 1 βαρύνονται cod. — 9 βοῦβωστρις — 11 ἐπίθεται — 20 δὲ om. cod. — 39, 2. 3 το (sic) δὲ ἱερόοφις ὡς κύριον προπαροξύνεται — 11 nova sectio non incipit — 6 δάχις cod. — 15 μακρῶ cod. — 40, 2 Βαῖος] ἐμαῖος — 3 Τὰ διὰ τοῦ ανος (ἄνος etiam rubro in margine adscriptum est) δισύλλαβα ὀξύνεται· νάνος. ἄνος ὁ ξηρός. τὸ δὲ ἀγανός τρισύλλαβον — 7 σκολιός] σκολιός — 16 ἀπὸ ἐνός ἢ δύο συμφώνων cod., quod in textum est recipiendum — 19 Τὰ εἰς ως (quae etiam in margine rubro sunt adscripta) τὸ δίχρονον βραχύ (sic) ἔχοντα (βραχύ iam Schmidtius coniecit) — 41, 9 λῶος. σῶος — 17 ἰλεός etiam cod. — 42, 3 ἦ] εἰ cod., itaque pro κτηκὰ legendum est θεικὰ — 9 σμερδάλεος θαροάλεος ut 10. 11 δαιδάλειος δαιδαλέος — 12. 13 προπαροξύνονται — 16. 17 πάληος καὶ ἄρχηος — 18. 19 κατὰ τροπὴν (sic) τὸ δὲ ὄρηος καὶ αὐτὸ προπαροξύνεται — 19 EI] αι — 20 προπαροξύνεται cod. — 43, 3. 4 τὸ δύδιος κύριον καὶ σχέδιος — 12 ὀξύνεται codex et ipse — 16 φρυγίος καὶ φλογίος — 17 καὶ om. cod. — 20 προπαροξύνεται — 44, 4 τριβράχαι — 6 φρυγίος — 16 ὀρνείου — 45, 3. 4 ἀντὶ ἀντίος] ἀρτὶ ἀρτίος — 11 ὑπάρχει — 12 μύδιος — 14 μύριος — 46, 3 ἐπὶ περὶ τῶν εἰς ος non sunt lemma in cod. — 47, 1. 2. 3 Τὰ εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγμένα τῷ ω μετὰ ἰ προσγεγραμμένου προπερισπᾶται (om. διφθόγγῳ καταχρηστικῇ) — 12 περισπᾶσι — 23 προπερισπᾶται, quod est necessarium, cod. — 48, 9 ὁ μήπηκνος, ἀραιὸς ὁ τῆς ἀρῆς — 49, 11 προπερισπᾶνται] περισπᾶνται — 17 ἔσχει (= ἴσχει) cod. — 50, 8 ἀγανός — 11 alterum εἰς om. cod. — 15 ἄλβος] ἄλμιος — 16 μονογές — 51, 6 τῷ ἦ παραλήγει cod. — 14 ἰχθῦς — 18 γάγγος etiam cod. — 20 οὐδὲν εἰργάζεται (sic) ἀγαθόν — 52, 1. 2 φαγός. κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγαστικός (omisso βαρύνεται). τὸ δὲ μάγος ἐθνικόν cod. — 14 τοῦ om. cod. — 16 ὀξυτονηθῆ — 53, 17 ἄφανος — 20 ὀξύνουσι — 55, 12 καὶ post π om. cod. — 19. 20 ὁ ὀλισθηρός] ὀλισθηρός — 56, 3 ἔχει cod. — 4 συλλαβὴν om. cod. — 11 φολκός ἔσσι — 8 λ recte cod. — 17 τίκος pro τόκος codex; idem plane μύκος praebet — 18 φακός δὲ τὸ κύριον — 57, 1 καὶ, quod iam Schmidtius in suspicionem vocavit, om. cod. — 11 codex nihil exhibet nisi haec: τὰ διὰ τοῦ ακος — 18 κος recte cod. — 19 βα-

ρύνονται — 58, 2 ὀξύνεται textus ita, ut spiritus sit erasus, προπΛ (sic) margo — 9 καὶ om. cod. — ὡς] ὡσπερ — 14 οἶ γὰρ κτηκὰ om. cod. — 22 οὐκ ἔχοντα ἰ — 59, 3. 4 ὁ ὀλέθριος — 7 καὶ om. cod. — 17 οὐδὲ γὰρ ἔχει ἄφωνον — 60, 1 οἶον om. cod. — 2 πραλός — 10 post βαρύνεται in codice novus canon in editionibus omissus incipit his verbis: Τὰ εἰς δύο ἄλλ τριγενῆ εἰ μὴ παραλήγοιεν ἃ ὀξύνεται· ψελλός. σιλλός. κιλλός. τὸ μέντοι γάλλος καὶ ἄλλος ἔχοντα ἃ βαρύνεται — 16 σημείωσαι — 61, 1 κ̄ recte cod. — 20 δὲ om. cod. — 62, 6 ἐπιθετικὰ recte cod. — 10 κεφραλός — 14 κήηλος recte cod. — 63, 11 προπαροξύνονται — 20 αἰμίλος recte cod. — 64, 3 τοῦ om. cod. — 6 δὲ post παροξύνεται om. cod. — 8 δάκτυλος om. cod. — 11 τρίτη] ἃ (= πρώτη) cod. — 19 ἔχειεν cod. — 65, 2. 3 Καστωλός δέ] καὶ τὸ καστωλός — 15 ΞΟΣ om. cod. — 16 βιβλίον ἑβδομον cod. — 66, 3 prius δὲ abest ab cod. — 14 τὸ ante Σ om. cod. — 67, 6 δὲ om. cod. — 14 λίπος cod. — 15. 16 in codice sic tradita sunt: Τὰ εἰς ἄμιος μονογενῆ δισίλλαβα παροξύνεται (omissis verbis μὴ ὄντα τριγενῆ)· σάμιος. γάμιος. ἄμιος (omisso βράμιος) — 68, 11. 12 κύρια — 15 τὸ δεῖμιος βαρύνεται καὶ οἶμιος — 69, 1 χριμιός — 5 ἔμπημιος — 11 παραλήγοντα — 21 Τὰ εἰς μος — 70, 13 καλύδνος — 14 ν̄ recte cod. — 18 χάριεν pro χαινεν cod. — 71, 2 ὀξύτονον pro ὀξύνεται cod. — 72, 6 ὀξύνεται — 9 τὰ δὲ ἐπίθετα — 73, 4 ὀξύνεται — 9 ὑπάροχη — 15 ἠδανός cod. — 18 ἃ προπαροξύνονται] προπαροξύτονα — 74, 10 ἀβυθνήος — 15 οἶον om. cod. — 19 καρκίνος — 20. 21 τὰ ὀξυτονούμενα — 21 τὸ χαλινός — 75, 1 κύρια ἢ ἐθνικὰ cod. — 13. 14 τὸ μέντοι ὁμόσυνος ἀπὸ γενικῆς cod. — 20 Πύξος ἢ πόλις absunt ab cod. — 76, 6 λάμπος τὸ κύριον — 14 ὡσπερ τὰ ἐπιθετικὰ — 16 ὀξύνονται — 77, 3 μὲν] μέντοι — 6 δὲ om. cod. — 9 ἄλωπος — 14 βαρύνεται — 78, 12 ρος recte cod. — 78, 13. 14 ὁπότε γίνονται ἀπὸ τῶν παραληγομένων εἰ· ἢ ἔ διφθόγγω — 16 πείρω — 18 ὄρος εἶρω γὰρ ὄρός δὲ — 79, 2 γίνεται om. cod. — 4 ἔχει — 6 οὕτως — 10 σημείωσαι — 15. 16 τὸ δαιρός διαφορεῖται — 20 γέγονε — 22. 23 τὸ δὲ λευρός ἐπιθετικὸν καὶ τὸ Νευρός — 80, 2 φρῦρος. . φρυρός — 4 σύνθετα in ras. — 11 κάρβερος — 17 ἢ ἔγκνος — 81, 7 ὡς] τὸ — 12 ἐπιθετικὰ — 17 in codice a verbis Ἰστέον δὲ novus incipit canon — 19 προπαροξύνουσι — 82, 6 προπαραληγοσύη — 14. 15 δχυρός. ἔχυρός. ἐκυρός — 20 — 83, 1 Θεωρός. ὄλιωρος (sic). ἰωρός. πυλωρός (omissis verbis ὁ γνήσιος φύλαξ) — 83, 1 ἄλλα inest in cod. — 14 ἐθνικὸν rubro super ἔλουρος scriptum est in cod. —

84, 8 γόγγρος — 13 ὡς καὶ τὸ cod. — 22 μακρὸς, μικρὸς πικρὸς, νεκρὸς cod. — 85, 24 ὅσος τύσος om. etiam cod. — 86, 8 ἔθνικόν. ἔτι καὶ τὸ χρυσός — 9 διφθόγγω] διχρόνω — 10 ἐπὶ πόλεων — 11. 12 ἔν (om. ὄν) ὄξύνεται καὶ τὰ ἐπιθεικὰ βλαισός — 13 καὶ βλαισος (om. τὸ) — 20 θέρσος — 87, 1 ἄρσος cod. — verba quae sunt τὰ δὲ ὑπερδιούλλαβα κτέ. non constituunt novam sectionem in cod. — 6 ἕτερον Σ] ἕτερος — 10 Νέσσο] ἔσσο — 13 et καὶ et ἦνος et οὕτω καλουμένου om. cod. — 18 ἐγγυσσός (nihil amplius) cod. — 88, 1 Παρνασός — 8 καὶ] ἦ — 11. 12 τὸ δὲ μύνησος, χερρόνησος, προικόνησος, ἐλαφόνησος (om. καὶ ἔν τὸ), πελοπόννησος σύνθετα — 19 ὑπὲρ δύο συλλαβὰς — 22 ἀρσιός — 89, 7 μέθυσσος, γόγγυσσος, δύνυσσος — 15 ἴψος — 16 λαῖπος — 17 μέρος σώματος — 90, 1 τῷ ante H om. cod. — 21 καθόλου cod. sicque scribendum — 91, 2 ακτός — 5 ἔχει — 8 κάμπτος, non κάμστος cod. — τὸ δὲ νέτος ἢ πόλις — 14 μαστός om. cod. — 16. 17 γέγονε — 21 πόκτος — 22 τὰ τοῦ etiam cod. — 92, 24 φραιός cod. — 93, 1 τῷ E] τῷ ᾠ — 7 ἐπιθεικόν — 12 γονύπετος (= γούπετος) — 18 ἐψητός etiam cod. — 94, 20 τὸ δὲ ἐβέννυτος κύριον — 95, 2 περνωτός — 16 ἡγερός — 21 προπαροξύνεται — 22 δουφρακτός — 23 ἦ] ἦ — 96, 9 μεθ' ὧν καὶ ἕκαστος — 19 ὄος — 21 ἄκλανστος, σημείωσαι — 97, 5 κωρός] κενρός — 7—12 codex sic exhibet: Τὰ εἰς φος ὑπερδιούλλαβα ἀπλᾶ μὴ δηλοῦνται ἐνέργειαν προπαροξύνεται. πορφυροβάφος, ὑποδηματογράφος, ἵπποτορφος. cetera omittit omnia, quae quam facile excidere potuerint apparet — 98, 3 βαρύνονται — 7 περὶ τοῦ τόνου — 9 περὶ τῶν εἰς ὄς om. cod. — 99, 11 ῶ cod. — 13 συλλαβὰς — 15 τρεῖς om. cod. — 25 ἀστειός in margine rubro adscriptum cod. — 100, 1 ἀρχή cod. — 101, 13 πρόβουλος — 21 ἀπὸ προθέσεως — 25 Τὰ δὲ — 102, 4 λεονιμάχος — 8 κατήγορος, συνήγορος, πρὸς ἡγορος — 12 τὸ δὲ πρόχος — 15 μογγιγάλος — 22 ἀπὸ παρὰ — 103, 2. 3 τραιολόγος om. cod. (τῆρατολόγος L' Schmidtius) — ad 5 Schmidtius haec adnotavit: 'Ante δίμορφος inepte intrusa sunt καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται in L.' quae quid sibi velint non adsequor; verba enim καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται in codice post verba quae v. 8 leguntur τὸ δὲ ποντοπόρος παροξύνεται conlocata sunt — 17 Ὅσα] Τὰ — 19 ἀγάνιφος — 104, 1 λυχνόχος — 6 εἰς om. cod. — 12 παρὰ τὸ praebet cod. — 19 ὀνομάτων post ληγόντων add. cod. — 105, 13 ἀρτάφαξος — 18 ὄξίνονται — 10 ἰζύς — 106, 1 Ἡρωδιανός — 8 κητήεις — 8. 9 ὄξύνεται — ad v. 9. 10 in margine σημείωσαι

adscriptum est — 12 ἀντὶ τοῦ εὐγενῆς et ἀντὶ τοῦ ἀγενῆς — 23
 ὡς — 25 μήτρως om. cod. — 107, 5 εἴλωσ] εἴλωσ — 13 ἐχρυσέ-
 ρως — 23 ἔως. ἄλωσ — 108, 6. 7 σκενύτριψ — 9 Τὰ εἰς ἠψ
 σκαληψ (sic) βαρύνεται — 17 κινήδος — 18 Περὶ τοῦ τόνου —
 109, 24 εἰς ΗΣ om. cod. — 110, 10 θηλυκὰ σπάνια ὄντα om. cod. —
 11 Σιβύλλα. ἄελλα. ἄμιλλα — 17 πείνα post μοῖρα add. cod. —
 18 ἐσταλμένον pro συνεσταλμένον cod. — 21 ἄρουρα Ἄρουρα
 etiam codex omittit; unde igitur illata sunt? — 111, 11 ἔχοιεν]
 ἔχοντα — 12 προπερισπᾶται — 17 μυῖα om. cod. — 19 παραλη-
 γόμενα — 112, 8 χεῖα cod. recte — ζεῖα] εἰά — 11 βαρύνεται —
 17 καὶ φορβεῖα καὶ φορεῖα (ὁ βόρβορος)] καὶ φορεῖα τὸ βοῦρκος —
 19 Τὰ εἰς ἰά — 113, 2 ἔχοι et ὑπάρχοι — 10 τὸ ἀντιλήτριον]
 ἀντιλήτριον — 114, 5 παραληγόμενα ridiculum est: παραγόμενα
 cod. — 6 ἀνθρακία cod. — 12 Τὰ διὰ τοῦ οἰᾶ μακροῦ — 15
 στοῖα· χροῖα — 16. 17 Τὰ εἰς ᾧ μακροκατάληκτα παραλήγοντα τῶ
 ὦ βαρύνεται — 17. 18 ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος — 115, 15 γλαφυ-
 ραῖ — 116, 8. 9 πάναγρα — 17 σιδήριον τὸ om. cod. — 22 ἐρι-
 φύλη — 117, 3 κινάγκη — 7 ἐβάρυνον — 10 ὀξύνονται — 11
 ὅτε τὰ ἑαντῶν βαρύνεται — 19. 20 οὐ πολλὰ· Δανάη βαρύνεται —
 118, 3 τῶ ὦ παραληγόμενα προσηγορικά — 15 τῆς Ἀττικῆς —
 119, 14 στοβή — 120, 15 βαρύνουσι — 12. 13 ὀλογγή cod. —
 120, 14 πανάγη cod. — 121, 2 ἀδῆ om. cod. — 6 σημαίνει —
 11 O] ὦ — 122, 4 μέντοι] μὲν δὴ — 11 ὀλκή — 12 ὡς ἔχοντα
 τὸ λ̄ — 15. 16 φημιατικὸν — 123, 3 δὲ om. cod. — 123, 4
 φροστυπακομένην — 6 τὸ om. cod. — 16 ζαίικλη — 25 Ἀλῆ —
 124, 5 ἡ ἄθροισις — θηλή καὶ χηλή — 6 δασέων — 12 τῶ al-
 terum om. cod. — 17. 18 δαμάλη — 125, 1 ἔχοι — 2 ἐντελή —
 13 τ' ἄλλα — ὀξύνεται — 18 ὀξύνεται — 126, 1 ερι -- τοῦ
 ante ἄω om. cod. — 9 alterum τὸ om. cod. — ὀξύτονα — 16
 τέμνω om. cod. — 24 λαύγχη — 127, 10 ὀρκάνη ἢ εἰρκτή — 13.
 14 ὀξύνεται δὲ τὸ θενῆ (θεναὶ margo) — 17 εἰαμένη — 128, 2
 περιεκυκῆν ἔχον] περιέχον — 4. 5 Μεσήνη — 5 ἡ συνήθεια inest
 in codice; itaque quid cancelli sibi volunt? — 11 τῆ εἰ — 18
 οἴνη cod. — 19 τῶ ὦ — 129, 2 βαρύνονται — 7 φερνή — 16
 μοθώνη — 130, 2. 3 συλλαβὴν om. cod. — 3 τὸ ὦ — 6 τὴν πρὸ
 τέλους συλλαβὴν — 8 τὸ ζῶον ante σκώληξ add. cod. — 10. 11
 τὸ δὲ πόμπη τὸ κύριον παροξύνεται — 16 στεροπή cod. — 17 το-
 λύπη cod. — 21 Τὰ εἰς ἠ λήγοντα θηλυκὰ — 22 ὀῦπος — 131,
 15 Τὰ εἰς τῆ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους — 19 περικώτη — 20 οἰπωτή

— 21 ἔ̄πος — 132, 8 βαρύνουσι — 13 ἀκέστη post Ἰοκάστη add. cod. — 17 σκάφη δὲ τὸ πλοῖον — 134, 8 τοίτων] τοῦτοις — 12 ἴμοτονοῦσι (ut 22 φυλάττουσαν) — 135, 1 βαρύνοντα] βαρυνόμενα — 4 θυμῆρης θυμῆρες — 4. 5 θυμαλγες . . . θυμαλγῆς — 15 ταννῆρης τάννηρες — 19 προπαροξύνεται — 21 καὶ τὰ ἴμοι om. cod. — 136, 2 τέξθην τέρρεν — 7 γέγονε (ut 12) — 10 κόμι τὸ κομίδιον — 137, 12 οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικόν — 16. 17 τὸ δὲ θηρίον usque ad σμιλίον om. cod. — 139, 4 ἡλακταῖον — 8 προπαροξύνεται — 9 λήγει — 14 προπερισπῶνται — 20 ὠκυτόνειον — 140, 4 πόν et πός — 11 Ω] ῶ — 15 Ω] ῶ — 16 ὄσα ἐσι (sic) σύνθετα — 141, 6 in codice nova sectio non incipit — 18 ἔλλερρον τὸ κακόν. ἔντερρον — 142, 7. 8 τὸ χεῖλος τῶν ποταμῶν — 8 φθινόπηρον — 10 μόνον ἔχοι — 14 λήγουσαν] λήγοντα — 17 ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς — 142, 25 οὔας cod. — a verbis ἔτα τὰ εἰς ὅς in codice nova sectio incipit — 144, 4 ὀξύνονται — 7 περισπῶσι cod. — 22 verba Ἔτα — οἷς in codice ad antecedentem sectionem pertinent — OIΣ] οἷς — φθοῖς] φοις textus in ras., φθοῖς margo ab eadem manu — 145, 5 ποίς] πόλις — 22 γινόμενον βῶς — 146, 1 περισπᾶται — 4—8 rubro scripta in cod. — 5 περὶ τοῦ τόνου — 7 εἶον — 9 γενικῆς ἐνικῆς scribendum erat — 11 κοινή cod. — 21 καὶ ἄνθρωπος — 147, 1 ἴμοροι — 2 distinctionem inter κοινῶς et παραλαμβανομένης non exhibet cod. — 15. 16 ὀξύνονται — 148, 2 ὕς ὕος — 13 τὸ] τοῦ — 21 τὸ om. cod. — 149, 13 καὶ exhibet cod. — 14 ἀλλὰ ἐπὶ — 150, 13 ἄν cod. — 19 Αἰ εἰς ἔ recte cod. — 151, 1 ἡ om. cod. — 9—11 codex sic exhibet: ἴμηρον ἴμηρω, ἄνθρωπον ἄνθρωπω, ἀέλλης ἀέλλα, θυέλλης θυέλλα, καλοῦ καλώ, εἰ καὶ μὴ τὸν αἰτὸν τόνον διὰ τὸν κανόνα — 15 γενικῆς θυικῆς rectius cod. — 18 δὲ] δῆ — 152, 1 E] ες — 5 καὶ χεροῖν om. cod. — 13 Αἰ εἰς οἱ εὐθεῖαι πληθυντικαὶ — 153, 3 προπαροξύνουσι πνὰ cod. — 9 μὲν cod. — 154, 10 τῶν] τοῦ rectius cod. — 12 κρατὸς — 14 nova sectio non indicatur in cod. — 16 μέες — 24. 25 χωρὶς τοῦ χλοῦλαι χλούνων, χρήστων καὶ ἐτησίων — 155, 3 ἴμοτονοῦσι — 9 παραλλάσσουσι et αἰ θηλυκαὶ γενικαὶ — 19 κούρων — 156, 11 δαναΐδες — 12 δαναϊδῶν αἰ — 16. 17 διαίρεσιν] συναίρεσιν recte cod. — 17 συναιρουμένην — 19. 20 εὐσεβέες εὐσεβέων — 21 βαρύνουσι — 22 τὸ αἰτάρκων — 25. 26 αἰ μὴ ὑποπίπτουσι (= αἰ μὴ ὑποπίπτουσι) — 157, 2 μὲν expunctum in cod. — 3 κοῦροι κούρων — 6 χρυσοὶ rectius cod. — 15 τὰ κακὰ τῶν κακῶν — 20 πληθυντικῆς δοτικῆς — 23 ἀέλλη

rectius cod. — 158, 4. 5 μηδέσι — 7 υῖ cod. — 23 συνβαρύνονται — 159, 2 κ' ἄν — 7 ἐν exhibit cod. — 13 ἀρκεσίλιον — 17. 18 τς et νῦ et ποι et θῆν et περ et γς — 160, 23 λέξει τόνον, ἀλλὰ προηγουμένη — 11 et 14 ἔχουσα — 14 τυφθέντα τς — 161, 7 πυρριχαική cod., ut solent fere exhibere libri mscr. — 1 εἷς cod. — 8 δῆλον ὅτι — 4 ὡκίς (nihil amplius) cod. — 17 τῶ νῶ μόνῳ] punctis duobus super τῶ pictis ad marginem reicimur, ubi leguntur haec: τόνῳ ἐνὶ μόνῳ (cf. p. 168, 20) — 11 ἐπιφέρονται cod. — 19. 20 δύνεται — 23 παραπέμωσι — 162, 3 ἐγκλινόμενα — 3. 4 in margine inferiore rubro scripta sunt haec: τὰ ἐγκλινόμενα καθ' ἑαυτὰ δξύνονται — 5 δύνεται — 6. 7 διὸ — θέλουσιν in margine rubro scripta — 7 οἶκ expunctum in cod. — 17 τς ut 21 τῶν καὶ τῶ — 18 οἶον ante ἀνθρωπός τς rubro supra lineam scriptum in cod. — 163, 1 post τίνα in margine (hoc signo ^ adpicto) haec scripta sunt: καὶ τὰ πληθυντικὰ τούτων — φημι, καὶ εἰμι — 3 φῆς (accentus in ras.) — 5 εἰμι — 6. 7 τὸ δὲ ἔστιν ut 8 ἔστιν ἐν — 9 οὐ — 10 καὶ (accentus a m. rec.) καὶ ὡς — 15 πρωτοτύπων — 18 πρωτοτύπου pro πρώτου — 19 ἀποβάλλουσι — 23 ἐπευχόμενος an ἐπευχόμενοι legatur in codice discerni nequit, cum littera sit in rasura — νέον ἐν πόλεσιν — 164, 1 α' καὶ β'] πρώτου καὶ δευτέρου — 2 τάξιν textus, τάσιν margo — 7 et 14 ἐγκλίνονται — 3 ^{προ}περισπῶνται (προ a m. rec.) — 4. 5. 6 margo μετὰ δὲ ἐτέρας λέξεως — 22 δηλοῦσι — 16 μιν — 165, 5 nova sectio non incipit in cod. — 8 ἀλλὰ οἱ αὐτῶ — 15 πῶς. πῆ. που — 19 ἤλθεσ ποθεν ut 18 γράφεις ποτε — 22 αἰκέν ποθι et 24 ἐγκλινόμενοι εἰσὶν — 25 post κεν nova sectio incipit in cod. — 166, 5. 6 ἤκουσεν ἡμῶν, ἔδωκεν ἡμῖν — 9 βαρύνονται — 10 ἐγείρει etiam cod. — 14 λέβητος et ὅπως et πυρριχαική — 15 φίλος et ξένος, ut 17 ἔσαν — 18 οἱ — 19 πυρριχίου — 20 προκειμένου — 21 ἕνα σφ' ἀγορή τε θέμιστές τε οἱ τε — 23 nova sectio incipit in cod. — 167, 4 ἐν post ὡς exhibit cod. — 7 προπερισπῶτο — 10. 11 ἄλλῳς τις, ἔσῃ τις, ἐνθά ποτε — 15. 16 πῶ πότε πώποτε — 17 ἔσονται cod. — 18 ὡς παρ' ex ὡσπερ corr. — exemplum Homericum sic exhibit codex: ἤκουσε ποῦ δέος ἰσχία κρηίων — 20 πλείους] πλείονας — 21 εἶ — 22 περ et τς bis ut 23 σε et μοι bis — 24 φησι bis et ποτε — 168, 9 ἔσα — 9. 10 ἐν τῇ γὰρ οὐ διαφύγγω μόνῃ ἢ ὄξεϊα — 11 τς — 12. 13 πάλιν εἰς μὲν τὴν πῶν συλλαβὴν καὶ τὴν νᾶ — 15. 16 μονοσύλλαβοι —

17 ἴδη ας — 18 βραχεῖα] βραεῖα — 20 ἀλλὰ τόνω ἐνὶ μόνω
 scribendum est ratione habita eorum, quae supra ad 161, 17 eno-
 tavimus — 169, 7 οὐδὲ γὰρ ποτε] οὐδέποτε γὰρ codex, qui πυρρι-
 χίων praebet — ad 9 Schmidtius haec adnotavit: ‘ἀρχει λόγον ἢ
 male Bekk.’ (AG. 1148, 14); at in margine codex haec habet:
 γράφεται (per compendium scriptum) ἀρχη (h. e. ἀρχει) λόγον (sic)
 ἢ ὅτε. itaque male iudicavit Schmidtius — 10 οὐ et και et ὡς —
 — 21 in codice nova sectio non incipit — περὶ τοῦ τόνου —
 170, 7 ὑφαιρέσει rectius cod. — 10. 11 τὸ ἀπόλυσον — ἀπὸ τοῦ
 ἡμὶ absunt ab cod. — 8 τοῦ om. cod. — a σεσημείωται verbo
 novus canon incipit in cod. — 11 ἐστὶ — 13 ἐστὸν ἐστὸν ἐσμὲν
 ἐστὲ εἰοί — 14 φῆς — κατὰ ἀποκοπὴν — 22 πρώτη συζυγία βω
 margo — 23 διουλλαβαῖς — 171, 11 ἔχη — 19 κτύπος κτυπῶ]
 κρύπος. κρυπῶ — 172, 2 διὰ τὸ τρυφή cod. (τρυφή excidisse suspi-
 catus est Schmidtius) — 5 ἔχουσι ὀ και ὠ μέγα — 12 φιλαλειπῶ
 — 4 ἀρή — 25 — 173, 1 σμαραγῶ. πλαταγῶ. λυλαγῶ cod. — 173,
 3 ἀπ’] παρ’ — κατὰγω om. cod. — 6 ᾱ ex ὠ ut videtur corr.
 in cod. — 14 τὸ ante ἡγοῦμαι om. cod. — 16 ἀλλό τι — 17. 18
 μὴ τὸ E ἔχοντα περισπῶνται om. cod. — 22 τὸ ante ἀργός om.
 cod. — και τὸ κακουργῶ — 174, 2 ῥίγος — 4 εἰ solum cod. — 5
 δὲ om. cod. — 14 ἐλκόω. ἐλκῶ] ἐλκόω ut πελεκῶ κᾶς — 20 ἦκω
 — 175, 1 διώκω — 2 ἦκω — ἀσκῶ] ἦλκῶ — 4 γινώσκω — 7
 διασκῶ και ἀσκῶ — 18 στίχῳ τεύχῳ — 21 ἔχει τὸ ἦ — 22 post
 παραληγόμενα additur βαρύνεται, quod 24 omittitur — 176, 12
 ὄθεν τὸ εἶχομαι — 13 ὄθεν om. cod. — 22 βραχεῖα] μακροῦ —
 177, 1 τὸ ἦ — 21 αἰοιδῶ codex praebet — 178, 4 καταλίνδω ex-
 punctum in cod. — 5 ἔχει ex ἔχοι corr. — 10 θῶ — 22 και
 ἀηθῶ — 179, 2 τὸ ὀ — 11 ἀπ αθῶ, sed ἀπειθῆς — 180, 19
 ἐπι] ἀπὸ — 21 μασῶ — 181, 4 εἶσιν — ὄθεν βούλομαι — 4. 5
 τὸ οὐλῶ ἔπι οὐλή περισπᾶται, και δουλῶ ἔπι δουλός τ — 10 ἐλῶ —
 11 φωνήεντος] συμφώνου — 15 τὸ οὐ δίφθογγον — 182, 5 ὄθεν
 ὁ νεπέμηκα — 14 et 17 πρὸ τοῦ τέλους — 183, 7 προκατάροχοι —
 15 non μὲν sed μὴ inest in cod. — 19 μὴ praebet cod. — γείνω.
 τείνω — 22 παραληγόμενα I ἐκτεταμένῳ] ἔχοντα τὸ ἰ ἐκτεταμένον —
 25 κκῶ videtur extare in cod. — 184, 4 ἴνῳ pro βυνῶ — 5 και
 ὀ βραχῦ — 7 χαινῶ post φαίνομαι add. cod. — 16 χαλίνῳ —
 185, 3 ἄνω cod. — 4 αὔτη δὲ ἦ — 9 φρυγάνῳ — 186, 9 οἰκτεῖρω
 omittitur et 10 post διαπράττομαι inseritur — 10 ἔξ ἔθους τι cod.
 — 13 σφύρω pro σύρω — 187, 7 τὸ ante βέβαιοις om. cod. — 13

βαρύνεται μὲν — 16 δαησῶ — 17 τ' ἄλλα ut solet cod. — 188, 11 alterum τὸ om. cod. — 18. 19 ἀνανῶ ἀνανίας — 22 μαραίνω —
 23 χρυσῶ στεφανῶ = χρυσῶ χρυσῶ. στεφανῶ στεφανῶ — 189, 20 κολωῶ cod. — 24 καὶ ἔψω ἀττικά εἰσι καὶ βαρύνονται — 190, 2 ἔχουσι] οχῶσι — 2. 3 βαρύνεται — 10 τὰ μέντοι — 12 λεγέσθω nova sectio in cod. — 19 περισπᾶται — 191, 3 εἰ καὶ] ἢ καὶ —
 4 εἰδέω = εἰδέω εἰδῶ — 7 ἀπὸ σοῦ — 12 βαρύνονται — 13 post φρύγοιμι lac. sex fere litt. in cod. — 15 ἰσοσυλλαβεῖ — 23 εἰμί. εἰς. εἰσὶ. καὶ ἔσσι cod. — 192, 8 ἐφοίταε ἐφοίτα — 10 οἶδασθα cod. — 16 ἐδείκνον — 193, 1 εἶδον εἶχον — 8 τοῦ om. cod. — 15 in codice lemma hoc est: περὶ τῶν παθητικῶν — 17 προ-
 παροξύνονται· τίπτομαι. λέγομαι — 20 ἀκάκημαι — 25 ἑμοφανεῖ — 194, 13 ὑπερσυντελικῶν an ὑπερσυντελικῶν in codice extet parum liquet; nam ut solet per compendium haec vox scripta est. ὑπερ-
 συντελικός autem, non ὑπερσυντελικός iustam esse formam iam constat inter omnes — 195, 1 ἦσο cod. — 12 ἔσυ ut 13 εἰσιν — 18. 19 πεποιήμην πεποιῆο — 196, 3 post ἐνοεῖτο adduntur in codice haec: ἐνικῶ ἐνικῶιο — 8 τῆ cod. — 17. 18 παρ' ἀτακοῖς περισπῶνται — 198, 3 ἀποχρῆ et χρῆ — 10 ἀπὸ ᾧ (om. τοῦ) — 11 Πᾶν ῥῆμα εἰς ᾧ ὀριστικόν — 19 τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει — 21 εἶπον ἐξεῖπον om. cod. — 22 εἶκον cod. — 23 οἶ om. cod. — 199, 2 ὀριστικόν cod. — 200, 5. 6 μαρτυρία τοιαύτη — 15 ὄνομα εἶη (sic) πίπτει — 19. 20 δίδεται δίδομεν δίδοτε — 21 lemma in codice hoc est: περὶ τόνου τῶν μετοχῶν ἐνεργητικῶν — 201, 15 φθᾶς] φᾶς — 202, 5 αἶ εἰς ᾧ — 15 τὸν αὐτὸν τόνον (τόνον in margine interiore a manu ut videtur recentiore additum) — 24 αἶ γενικαὶ δὲ — 203, 11 σφῶ — 17. 18 ὀξύνουσιν — 24 ὀξύνονται — 204, 14 ξάνθοιο — 15 δέκα καὶ ὀκτώ] ἡ ut 18 ἡ pro ὀκτώ — 20 Ἡ om. cod. — 205, 4 ἔξ cod. — 12 αἶδε om. cod. — 22 post συνιάσεται in codice canoni additur hic: Ἡ ἀπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῆ, qui 206, 1 omittitur — 206, 4 Τὸ δὲ — 16 πῆ — 207, 1 post ἐκτείνεται lac. decem fere litt. in cod. — λί] αἶ — 5 ἦ τὸ ἔπου — 6. 7 ad canonem antecedentem pertinent in cod. — 12 et 13 ὀξύνονται — 13. 14 τὸ δὲ — ᾧ om. cod. — 15 Τὰ εἰς ᾧν μέγα — 16 τελευτῶν καὶ χρεῶν — 17. 18 Τὰ εἰς ἧς διὰ τοῦ ἧ ἄπαντα περισπῶνται· ἐξῆς. καθ' ἐξῆς. ἐφεξῆς — 18 ὀξύνονται — 208, 2 πενταχῆ — 3 τῶν] τοῦ — 4. 5 σὲν τοῖς περισπᾶται καὶ τὸ ἁμαρτῆ. ἁμαρτῆ. κομιδῆ. πῆ καὶ ἦ — 6 ὀξύνονται δὲ ταῦτα· ὡή. ἰωή καὶ δηλαδῆ — 9. 10 novus canoni

in cod. — 9 ταῦτα· ἀν̄θι] τὸ ἀν̄θι — 11 Τὰ (Καὶ omisso) εἰς εἰ
 διφθόγγῳ ὀξύνονται· ἀεί. αἰεί. πανθημεί. πανστρατεί. deinde novus
 sequitur canon: Τὰ εἰς αἰ ὀξύνονται· χαμαί. βαβαί — 9 ἤχι cod.
 — 12 παροξύνονται — 13 δὲ om. cod. — 12 a praecedentibus
 non sunt separata in cod. — 19 ὀξύνεται — 209, 2 Καὶ om.
 cod. — 9 Τὰ εἰς ᾗ ἅπαντα ὀξύνονται· τριχθά cod. — 12 ἤχι
 — 15 προπερισπῶνται cod. — 16 πῆ ποι — 17 τὸ πάποτε καὶ
 προπαροξύνεται cod. — 19 in lemmate συνδεσμῶν — 22 οὖνεκα —
 210, 13 ὄθεν ἐπέι — 15 Ὁ ἦ ut 16. 17 ὁ ἦ ἐν μὲν — 18 λο-
 χαίερα — 18 νοῦσος ἐσιν (νοῦσος ex νῆσος corr.) cod. — 19 ὁ ἦ
 — 21 sequitur in codice dimidium fere folium vacuum; fol. 187 in-
 cipit περὶ προσωδιῶν γενικῶς.

Manhemii.